

ინფორმაცია

პროკურატურამ მალე უნდა გამოაქვეყნოს, რის საფუძველზე მიუსაჯეს პატიმრობა 7 პიროვნებას

26 მარტს, რუსთაველის გამზირზე მყოფ პირთა სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის დაზიანების ფაქტებთან დაკავშირებით, ბრალდება შეიძინა პირს წარედგინა. ამის შესახებ განცხადებას მთავარი პროკურატურა აცხადებდა.

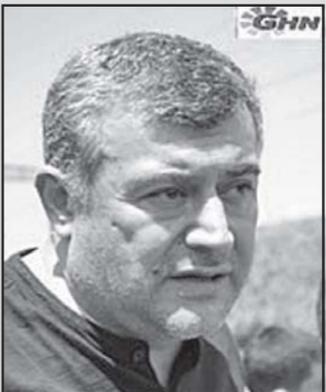
— დღევანდელი მდგომარეობით, ხუთმა ბრალდებულმა აღიარა ჩადენილი დანაშაული და იშუამდგომლა საპროცესო შეთანხმების გაფორმებაზე. თბილისის საქალაქო სასამართლოს მიერ 2011 წლის 28-29 ივლისს დამტკიცებულ იქნა საპროცესო შეთანხმებები შემდეგ სასჯელუბრუნე: ამირან მერებაშვილი — 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა და 5 წელი პირობით მსჯავრი. ალექსანდრე ბიბილოვი — 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა და 5 წელი პირობით მსჯავრი. ნიკოლოზ ზაუტაშვილი — 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა და 5 წელი პირობით მსჯავრი. კობა კობაშვილი — 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა და 5 წელი პირობით მსჯავრი. ილია ზივნივაძე — 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა და 5 წელი პირობით მსჯავრი. ხოლო შაქრია ზურაბიშვილი და ივანე ჩიღინაძის მიმართ გამოძიება გრძელდება, — ნათქვამია განცხადებაში. პროკურატურის ინფორმაციით, ყველა ის მტკიცებულება, რომელიც საფუძველად უდევს ბრალდებას, საზოგადოებას მალე მიეწოდება.

გობი ქავეთარაქსა და რეზო ესაქსი „სახალხო კრება“ არ დაუბრუნებიათ

„დემოკრატიული მოძრაობის“ ლიდერი ნინო ბურჯანაძე „სახალხო კრებიდან“ რამდენიმე წევრის წასვლას არ ადასტურებს. — არავინ ტოვებს არც კრებას და არც პარტიას. ეს არის ტყუილი. პირიქით, კრების ყველა წევრი სექტემბრიდან კიდევ უფრო გააქტიურებისთვის ემზადება, — განაცხადა ბურჯანაძემ გუშინ, „პრაიმ-ტიმის“ პრესკლუბში სტუმრობისას. რაც შეეხება ჭაბუა ამირეჯიბის ვაჟს, ლაშა ამირეჯიბს, ბურჯანაძის ინფორმაციით, ის პოლიტიკურ მოღვაწეობას იწყებს, თუმცა პარალელურად, „სახალხო კრებაშიც“ გააგრძელებს მოღვაწეობას. შეგახსენებთ, რომ გაგრძელებული ინფორმაციით, „სახალხო კრება“ გოგი ქავთარაძემ და რეზო ესაქსიმ დატოვეს.

„პრაიმს“ „ტაო პრეზიდენტი“ ბინას გაუყიდის

ოპოზიციის ერთ-ერთ ლიდერ ლევან გაჩეჩილაძეს „ტაო-პრეზიდენტ-ბანკის“ წინაშე არსებული დავალიანების გამო საცხოვრებელი სახლის აუქციონზე გატანა შემუშავდა. ამის შესახებ მისმა ადვოკატმა ნათია კორკოტიამ განაცხადა. — ლევანს არ დაუფარავს ბანკის წინაშე არსებული დავალიანება, რადგან ფული არ აქვს. შესაბამისად დავა მასსა და „ტაო პრეზიდენტ-ბანკს“ შორის ისევ მიმდინარეობს, — განმარტა ადვოკატმა. მისივე თქმით, ბარნოვის ქუჩა 144-ში მდებარე საცხოვრებელ სახლთან დაკავშირებით დავამ სააპელაციო სასამართლოში უკვე გადაინაცვლა. — სააპელაციო სასამართლოს საქმის განხილვის დაწყებისთვის საჭირო მოსამზადებელი სამუშაოები დასრულებული აქვს. ველოდებით განხილვის დაწყებას, თუმცა პროცესი ჯერჯერობით არ ჩანიშნულა, — აღნიშნა კორკოტიამ.

ესაც შენი ევროპა!

ბრევიკები სხვაგანაც სომ არ გამოჩნდებიან?

ნორვეგიაში მომხდარი „ტერორისტული აქტი“ ევროპა თავის ფასეულობებით, ზნეობრივი და მორალური სახით, ჰუმანურობით და სხვა თვისებებით, კიდევ ერთხელ წარუდგა მსოფლიო საზოგადოებას. ევროპის ქვეყნებმა, აშშ-მა, ჩვენი ქვეყნის შეზღუდული პასუხისმგებლობისა და ინტელექტის მქონე ხელისუფლებამ ნორვეგიაში მომხდარს ტერორისტული აქტი უწოდეს.

ტერორისტული აქტი არის პოლიტიკური მიზნით სახელმწიფო ან საზოგადო მოღვაწის სიცოცხლის ხელყოფა, ანდა სხვა ძალადობა მის მიმართ. საერთაშორისო სამართალი ტერორისტულ აქტად მიიჩნევს სახელმწიფოს თუ მთავრობის მეთაურის, დიპლომატიური წარმომადგენლის წინააღმდეგ მიმართულ აქტებს, ანდა სხვაგვარად სიძულვილით მოტივირებული აქტების განხორციელებას.

ნორვეგიაში მომხდარი ატაკის დროს ტერორისტული აქტის დასაბუთების მიზნით, ევროპის ქვეყნებმა, აშშ-მა, ჩვენი ქვეყნის შეზღუდული პასუხისმგებლობისა და ინტელექტის მქონე ხელისუფლებამ ნორვეგიაში მომხდარს ტერორისტული აქტი უწოდეს. ტერორისტული აქტი არის პოლიტიკური მიზნით სახელმწიფო ან საზოგადო მოღვაწის სიცოცხლის ხელყოფა, ანდა სხვა ძალადობა მის მიმართ. საერთაშორისო სამართალი ტერორისტულ აქტად მიიჩნევს სახელმწიფოს თუ მთავრობის მეთაურის, დიპლომატიური წარმომადგენლის წინააღმდეგ მიმართულ აქტებს, ანდა სხვაგვარად სიძულვილით მოტივირებული აქტების განხორციელებას.

ნორვეგიაში ალარ ჩატარდებოდა; მამრამ როგორც ირკვევა, გავლელს (თუ გავლელსაც სხვა მიზეზები ჰქონიათ. ახალგაზრდების და მათ შორის სტუმარი ახალგაზრდების სიცოცხლის ხელყოფის სიძულვილით ჩატარდა. მთავარი მიზეზი არის ევროპის ქვეყნების მიერ ნორვეგიაში მომხდარს ტერორისტული აქტი უწოდეს.

მსოფლიო კვილეტური გულსაღიწურით ამზა არ საზოგადოებას.

ბანკოთარაქსა და ქვეყნების დაკავალბაში ევროპელებს მენიქველქან დახმარებას უნდა განვიტარება დიქვეყნების ხელი-სუფლავი და ე.წ. სამოქალაქო საზოგადოება, რომელიც ინვესტიციებისა და დახმარების მისაღებად, პირადი წილის მისაღებად, ყიდინან ქვეყნის ეკონომიკას, ინტელექტს, სინდის-ნანაშუსს.

როგორც ცნობილია, ევროპაში მოქმედებს ნატო, როგორც ევროპელები ამტკიცებენ კოლექტიური თავდაცვის სტრატეგია. ევროპას აქვს ძირითადი ვალუტა — ევრო. ევროპის ქვეყნების საზღვრებში არსებობს უკრაინის პროდუქტის განადგობილება

მარეზაქა“ განვითარებადი ქვეყნების ეკონომიკაში ინვესტიციების ჩადებით. ევროპელები დარწმუნებულნი არიან, რომ ევროკავშირის, დახმარებაში“ არის აზსოულუტურად უანგარო და მსოფლიო განვითარებადი ქვეყნების წინსვლას ემსახურება.

ევროპამ ასეთი „დახმარება“ ინვესტიციების ჩადებით განვითარებადი ქვეყნების ეკონომიკაში და ინფრასტრუქტურაში, კოლონიური უღელი და ადამიანური რესურსების განვითარებას. ანალოგიური პოლიტიკის ასრულებას ეწევიან ისინი საბრძოლველოდ. ისტორია გვასწავლის, რომ ევროპასთან „ჩახუტებით“ კოლონიალიზმი და მოსოზა გადმოვიდა, ფასეულობები — არა. ან რა ფასეულობები შეიქმნა გადმოვიდა მისი მხარეს მათგან ქვეყნებში, სადაც სტუმარს ღვთის კაცად თვლიან, იქ კი გატარდნა უფრო იყო პრინციპი — ადამიანი ადამიანისათვის მგელია! (დღესაც ეს პრინციპი მთავარი დასავლეთში,

სდება განავაქების ბარეზი. ევროპელებს აქვთ ერთიანი საკანონმდებლო სისტემა და რაც ყველაზე მთავარია განსაცვიფრებელია, ევროპელები ცდილობენ დაბაგონან ეკონომიკის განვითარება.

როგორც ვხედავთ, ევროპელები დღეს ადგანან იმ გზას, რომელიც საბჭოთა სახელმწიფოში გაიარა 1924-დან 1940 წლამდე და რაც უფრო სწრაფად განვითარდა მათგან, მით უფრო სწრაფად განვითარდებიან უკრაინის ახალი კაცთმოქმედ განვითარებისაგან.

ნორვეგიაში მომხდარი ტერორიზმი მოუჩინა ტერორიზმი არა მარტო ლიბერალიზაციის სისტემის, არამედ სრულიად საბრძოლველო სისტემის, მამრამ მოსალოდნელი ტერორიზმი მისაღებად იქნება, თუ ევროპულ ფასეულობებს გამოვიღებთ ქვეყნებში ქართველი ბრევიკები გამოჩნდებიან...

დღერთმა დაგვიფაროს, მამრამ... ნუგზარ კოხანძიძე, ბოლნისიდან.

ვატარავს — ზრუნვა!

შეიქმნა თბილისის საგავშო გაღების სააგენტო

როგორც თბილისის მერი დიან იტყობინებინ, ქალაქის მთავრობა სააგენტოსთან სხვადასხვა მიმართულებით ითანშრომლებს. საბავშვო ბაღების სააგენტო თბილისელებს საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი, ახალი მეთოდოლოგიით სწავლებასა და გაუმჯობესებულ მომსახურებას სთავაზობს. — მომავალი სასწავლო წლიდან საგავშო ბაღებში გაუქმდება ყველა ის დამატებითი ბაღსახლი, რომელიც წლების განმავლობაში არაოფიციალურად არსებობდა. შესაბამისად გოგონები სისტემის მიხედვით იხდიან გაუქმებულ, არასტანდარტულ ბაღსახლს, რაც ხშირად გოგონებს საბავშვო უპაჟოვრებას იწვევდა. ყოველივე ეს კი გავშვებს შორის არსებულ სხვა-

ნავლო გარემოს ქმნიდა, — აცხადებენ მერიში. მათივე ინფორმაციით, თითოეულ ბაღს სააგენტო უნდა ემსახუროს და მათივე სტანდარტის მიხედვით, ხარისხის შესაბამისი, ინდივიდუალური ბაღსახლი დაეწყოს, მამრამ ეს მანხა არ უნდა აღემატებოდეს იმ რაოდენობას, რაც რეალურად სკოლაგადელი ბავშვის დაწესებულებაში ერთი ბავშვის შენახვას სჭირდება. გოგონები საგავშო ბაღის ასაკის გარეშე შეიქმნა, ხარისხის სწავლის მიხედვით, პირადი შვილის სწავლის ღირებულების 50%-ს გადაიხდის, ხოლო მისივე ბავშვის სწავლება იქნება უფასო. მინიშნელობანი, რომ სოციალურად დაუცველი — 200 000-ზე ნაკლები სარეზერვო ქულის მქონე ოჯახების ბავშვებისა და ასევე იმ ოჯახების სწავლება

ბის გადასახლას, რომელთა ალზრდა ინკლუზიურ მეთოდით მიმდინარეობს, თბილისის მერია დაფარავს. რეზერვის შეღებვად, ყველა ბავშვს, განურჩევლად მისი სოციალური მდგომარეობისა, საშუალება ექნება თანაბარ პირობებში აღზარდოს და დაატავი ყველას სასწავლო რეაბილიტაცია, აგრეთვე განიხილოს იყო და შესაბამისად მიუწოდდეს. თბილისის საგავშო ბაღების სააგენტო ბავშვების მიღება დაიწყო. პირადი მთავარი მიმდინარეობს, რომელიც მთავრით, ბაღებში მსოფლიო იმ სოციალურად დაუცველი ოჯახების 2-5 წლამდე ასაკის ბავშვები მიიღებენ, რომელთა სარეზერვო ქულა არ აღემატება 200 000. ყველა სხვა კატეგორიის მსურველთა რეგისტრაცია დაიწყო 15 აპრილიდან. ნებისმიერ დანიშნულ ბავშვს უნდა შეესაბამებოდეს მისი მდგომარეობა, საცხოვრებელი მისაბრუნის მიხედვით აირჩიოს საგავშო ბაღი.

მიზანმიმართული, ვანო - უაზრობა!

„რუსეთის ჯაშუში“, რომელმაც ბორჯომის ხეობის გადაწვა „აღიარა“, დღეს აჭარაში, სოფელ ცინისძირში ზღვის ნიჟარებისგან დაფარული ნიჟარებით ვაჭრობს. ამის შესახებ რადიო „ამერიკის ხმა“ იუწყება.

„აჭარის სოფელ ცინისძირს, სადაც ებრძოლებოდა ნიჟარების წინააღმდეგ, აჭარის სოფელ ცინისძირს, სადაც ებრძოლებოდა ნიჟარების წინააღმდეგ, აჭარის სოფელ ცინისძირს, სადაც ებრძოლებოდა ნიჟარების წინააღმდეგ...“

„ამერიკის ხმა“ მსოფლიოს მოსდო ნაციონალურის „ვაჭკაცობა“

„რუსეთის ჯაშუში“, რომელმაც ბორჯომის ხეობის გადაწვა „აღიარა“, დღეს ცინისძირში ნიჟარებისგან დაფარული ნიჟარებით ვაჭრობს

თავან ექვსი საბარათიდან შვიტრაღა უფრო ახალგაზრდა მფრინავი იყო.

ტარიელ აბაშიძეს - პრეზიდენტ სააკაშვილის პირად მფრინავს, რომელმაც ბრალი არ აღიარა, თავისუფლების 11 წლით აღკვეთა მიესაჯა.

აღსანიშნავია, რომ 2008 წლის აპრილის თვის დროს გამოჩენილი მამაცობისთვის „ჯაშუში“ ტარიელ აბაშიძე პრეზიდენტ სააკაშვილს მედლით პირადად ჰყავს დაჯილდოვებული.

ტარიელის მიუხედავად ცინიში აბაშიძე აბოჯი, რომ მომხდარა დღემდე გაუგებარია: „წელიც არ იყო გასული და „ჯაშუში არის“. რომელი შიშობაა ასე? ანაწევლო, დიპლომატი და მედლით დააჯილდოვო, ძველენს პირველი პირი ანდო და შემდეგ ეს იარაღი მიანდო? ეს რაღაცაში სჭირდა-

ხანგრძლივი ვადით ცინიში ნიჟარები.

როგორც მოცილილურად გამოცხადდა, ყველა დაკავებულს მისიერების პარამეტრი აღმოაჩნდა, რომელმაც „დვს-ს გამოცდილი აგანტაჟი“ რატომღაც რუსეთისთვის გადასაცემ საიდუმლო ინფორმაციას ინახავდნენ.

ფორმაცადა კაპაბაძის მზახვი ასეთი პარამეტრი კონტრაგენდის თანაფორმაცადა სალოცავ კუთხეში, ხატობთან იპოვეს. კაპაბაძის 11 წლით პატიმრობა მიესაჯა, თუმცა ბრალი არც მან აღიარა.

გელას და ნატო კაპაბაძე იხსენებს: „სანამ საპინეზაში შვიტრაღა დიდნენ, აქ ნახეს „იუზიკი“ და რა არის? - გიქონეს. ვუთხარი, რაც იყო და დავის იქვე. მერა შეამოწმეს ჩემი ძმის ოთახი, გოლომდე გაჩხრიკეს, მებრამ ვერაფერი ნახეს. მერა მთელი სახლი გაჩხრიკეს, ვერაფერი იპოვეს და ბავიდან ბარკატი, დაურეკეს კიდეც ვიღაცას, „კაპაბაძე სუფთა არის“. იქადა ეტყობა, რაღაც ბრძანება მიიღეს და ისევ შემოგზავნდნენ, თავიდან შეამოწმებოთ“ და როგორც კი შემოვიდნენ, იმ ადგილზე, სადაც რამდენიმე წუთის წინ „იუზიკი“ იყო, ე.წ. ფლავია - მისიერების პარამეტრი „იპოვეს“ - ყველა ნატო კაპაბაძე.

„რასთან გვაქვს საჭმე - ჯაშუში მანინისთან, რაპრინიანთან, შიგოფრინისთან, საზოგადოების დაზინებასთან, თუ ყველაფერთან ერთად? როგორც ყველა ჯაშუში საჭმეს საბარათილოში, ოპარაციის „ენვერსაც“ თავიდან გოლომდე ბრიფი „საიდუმლო“ ადევს.

სასამართლო განსილვებამ მთლიანად დასურულ ვითარებაში ჩაიარა. ადოკატებს საჭმე საჭმე როდ საუბარის უფლება არ აქვთ, თუმცა პირად საუბარში აბოჯიან, რომ ასეთი „თეთრი ძაღვით ნაკერი“ საჭმე არასოდეს უნახავთ.

აღსანიშნავია, რომ „ენვერს“ საჭმეზე განაჩენი ამა წლის 6 ივლისს გამოცხადდა და იმავე დღეს ეს ფაქტი არანაკლებ სკანდალური - „ჯაშუში“ ფოტოგრაფიის თემით გადაიფარა - აღნიშნავს, მათი მხრივ, ჟურნალისტი და აბიქ დასძინს, რომ „ჯაშუში მანინის და უსხტიქის რაპრინიანის უშიშმანი შედეგები პარტულა საზოგადოებაზე დაეხატა ერთმანეთს უკვე იწვევს - ბასილი საუკუნის 1930-იან წლებში.“

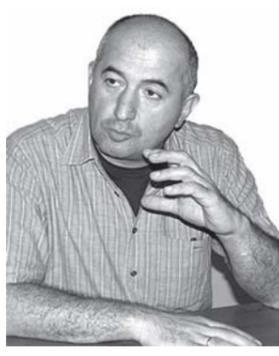
„ენვერს“ საჭმეზე ჯაშუში მანინის განსამართლებული პირიან გიჯნისმანი რუსლან ბალომბე (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 14 წელი, პენიცილინი იური სპირილინი-კოვი (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 14 წელი, ფორინაში ვიანესლავ პლუშინ-კოვი (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 13,5 წელი, ფორინაში ბელა კაპაბაძე (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 11 წელი, ფორინაში ტარიელ აბაშიძე (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 11 წელი, ფორინაში გოჩა დინასაძე (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 11 წელი, ფორინაში დავით მისნიძე (ბრალი არ აღიარა, მიესაჯა 11 წელი, გიჯნისმანი პეტრა დევირიშაძე (ბრალი აღიარა, მიესაჯა პირობითი მსჯავრი, ფორინაში ბაბრიელ უსტალინი (ბრალი „აღიარა“ და გათავისუფლდა, ფორინაში მიხილ კაპაბაძე (ბრალი იტანაფორმაცადა უს-თანა).

აი, ნამდვილი პარტული სანსამართლო, „მკაცრი და მიუპირკოვანი“.

პროცესის შესაჩერებლად არაფერს ვაკეთებთ!

პაბტ ზაპარიაშვილი: ჩვენ მხოლოდ ვლასარაკობთ, რუსეთი კი ჩვენს ტერიტორიებს ითვისებს!

რუსეთ-საბარათილოში ომიდან 3 წელი სრულდება. აგვისტოს 5 დღის შედეგებს ორივე ქვეყანა დღემდე იმის - რუსეთს საერთაშორისო არენაზე „აგრესორი“ და „ოკუპანტი“ ეწოდება, საქართველო კი მტრად ქვეყნული მეზობლისგან ომიმდე არსებული სტატუს-კვოს აღდგენას ისევ უშედეგოდ ითხოვს... 168 სამხედრო მოსამსახურე, პოლიციის 16 თანამშრომელი და 188 მშვიდობიანი მოქალაქე - ესაა დანაკარგი, რომელიც ომის შედეგად მხოლოდ ქართულმა მხარემ მიიღო. რა სიტუაციაა ომიდან 3 წლისთავზე და რა ეტყობა „დამოუკიდებელ რესპუბლიკებზე“ აღიარებულ საქართველოს დაკარგული ტერიტორიების 20 %-ს, რომელთა დეოკუპაციის ნიშნად ცალკე ჯერჯერობით არ ჩანს - ამასთან დაკავშირებით, „პი-თი-ენი“ კონფლიქტოლოგ პაბტ ზაპარიაშვილს ესაუბრა.

- პაბტო პაბტა, 2008 წლის აგვისტოს ომიდან სამი წელი სრულდება. ამ წნის განმავლობაში საქართველოს ხელისუფლებამ კონფლიქტის მოგვარებაზე გათვლილი რამდენიმე დოკუმენტი შეიმუშავა, მათ შორის, სახელმწიფო სტრატეგია. თქვენი აზრით, როგორია დღევანდელი სიტუაცია, რამდენად ქმნის ის დეოკუპაციის შესაძლებლობას?

ჩვენები ჩაატარა და დიდი რისკი ნაკომი აირჩია. აბჯერად ქართულ-ოსურ ურთიერთობაში განხვად ყოველგვარი კონტაქტი, დასრულდა სამშვიდოო პროცესი და დანიშნო გაუცხოება, რაც ეფემტურად გამოიყენა რუსეთს და ჩავიტირია, შავიტიჭუ საომარ მოქმედებაში.

- ომიდან უფრო კარგი სიტუაცია იყო, ვიდრე ახლა. დღევანდელი გადასახადიდან, 2006 წლის აპრილისთვის ერთგვარად სანატორიო სიტუაციაა კი იყო - მხარეებს შორის მოლაპარაკება მიმდინარეობდა, სერგი შავა თვლიდა ჩამოვიდა და სერიოზული დოკუმენტი ჩამოიტანა... იქამდე, 2005 წლის დეკემბერში, სააკაშვილის სახელზე კოპირითი გამოგზავნა დოკუმენტი, სადაც მოლაპარაკება გვთავაზობდა, ანუ დიპლომატი მიდიოდა. კმადა, ნალა, მებრამ მიდიოდა.

2006 წლის შემდეგ (და არა 2008 წლის შემდეგ) არაფერი შეცვლილა. ქართულ-ოსურ და ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობაში დღეს ისეთივე გაუცხოებაა, როგორც იყო 2006 წლის ზაფხულში.

ქართულ-აფხაზურ დონეზე მოლაპარაკება 2006 წლის აპრილისთვის განხვად, როცა საქართველოს ხელისუფლებამ კოლორის ხეობაში ჯარები შეიყვანა და მოსკოვის ხელშეკრულება დაარღვიდა. ამ შემთხვევაში არაფერი ჰქონდა ხეობაში სახელად რუსეთის უფლებები, არც რუსებს, არც აფხაზებს და არც ქართულ მხარეს. იქ მხოლოდ ადგილობრივი მილიცია უნდა მდებარეობდ.

სიტუაციის გამოსწორება და სტატუს-კვოს აღდგენა მხოლოდ ქართულ მხარეს არ აქვს ხელს. ეს შეიძლება აფხაზური, ოსური მხარეების და, რაც მთავარია, რუსეთის ინტერესებშიც. მებრამ რაც უფრო ნაკლებად იქნება ჩართული საბარათილო აფხაზეთისა და ცხინვალის კონფლიქტის მოგვარებაში, მით უფრო მიიტირისებს რუსეთი ამ ტერიტორიებს. სამწუხაროდ, განსაცვიფრებელია, მებრამ ის არაფერი ახორციელებს რუსულ პოლიტიკას და რუსულ პროექტებს საბარათილოში, როგორც ჩვენი ძველის დღევანდელი ხელისუფლება.

2006 წლის ნოემბერში ჩვენს ხელისუფლებას უკვე მიერა შეცდომა მოუვიდა, როცა ახალგორში სახმართლოსთვის ე.წ. პრეზიდენტის ალტარნატიული არ-

რას გულისხმობს? რუსულ პროექტებს რაში სედავთ? - არ ვლასარაკობთ აფხაზურ და ოსურ მხარეს და ყველაფერი რუსეთს მიუყვართ. ჩვენ მხოლოდ ვლასარაკობთ, რუსეთი კი ჩვენს ტერიტორიებს ითვისებს და ითვისებს. არაფერს ვაკეთებთ, რომ ეს პროცესი შევჩეროთ.

ინფორმაცია

ბრემში XVI-XVII საუკუნეების ეკლესია ინტერესი

მცხეთის რაიონის სოფელ გრემში XVI - XVII საუკუნეების ეკლესია ინტერესი. როგორც კახეთის საინფორმაციო ცენტრიდან იტყობინებიან, ეკლესიის კედლები დაზარალებულია და შუაზე გახსნილი, სახურავი კი ჩამოცველია.

გრემის ამალეების ეკლესია სოფლიდან 3 კილომეტრში დგას. სალოცავთან მისასვლელი სამანქანო გზა წლებია რაც დაზიანებულია, თუმცა ადგილობრივი მაცხოვრებლები ამალეების დღესასწაულზე ეკლესიაში ფეხით მიიწვიან. ეკლესიაში წვიმის წყალი ჩადის. უკვე მრავალი წელია, რაც სალოცავი ასეთ მძიმე მდგომარეობაშია და სერიოზულ რესტავრაციას საჭიროებს. საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნულ სააგენტოში იციან, ამის შესახებ, მკვრამ ჯერ არაფერს აკეთებენ. წელს, სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში დაგეგმილი გვაქვს ეკლესიაში მისასვლელი გზის ნაწილის მოხრეშვა - განუცხადა კახეთის საინფორმაციო ცენტრს სოფელ გრემის ტერიტორიული ორგანოს რწმუნებულმა ვიტალი პატიაშვილმა.

XO-2008-260

პროცესის შესაჩერებლად არაფერს ვაკეთებთ!

— ანუ, თქვენი აზრით, სეპარატისტულ რეგიონებთან ურთიერთობაში დინამიკა რომ არ შეინიშნება, მხოლოდ საქართველოს ხელისუფლებამ დაინაშავე?

— არ ვგაგონებ რომ მხოლოდ საქართველოს ხელისუფლებამ დაინაშავე. ამაში დანაშაუნი, მაგრამ პირველ რიგში, რა თქმა უნდა, მისი პარალელი. გუნდები, არც მისი და არც აფხაზები ალტერნატიული არ წამოვიდნენ ჩვენთან, მაგრამ რაღაც ნაბიჯები უნდა გადაიდგას, რომ 2-3 წლის შემდეგ შედეგი მივიღოთ.

— რისი გაკეთება შეგიძლია და არ ვაკეთებთ?

— პირველ ყოვლისა, უნდა გავხსნათ ადგილის ტრანციული საზღვრები და ყველას, ვისაც სამხრეთის მხარეში უნდა ვსაუბრობო, მივცეთ ამის საშუალება. მართალია, არც მისი უშვებენ, მაგრამ ჩვენ ჩვენი გასაკეთებელი უნდა გავაკეთოთ. საზღვრების გახსნა იმას ნიშნავს, რომ ჩვენ არ ვიძინებთ მიწაში ჩაკეტილ მოსახლეობას. გარდა ამისა, სერიოზული შეცდომაა ისიც, რომ ადგილის ტრანციული საზღვრები არ ვაბრუნებთ არანაირი საშინაო, განსაკუთრებით ახალგაზრდის რაიონში და ხელს ვუშლით ადგილობრივ მოსახლეობას, იმ ფაქტის მიუხედავად, რომ უნდა შევუწყმოთ, რომ ქართველები დარჩნენ ახალგაზრდის რაიონში, მაგრამ პირიქით, ყველაფერს ვაკეთებთ, რომ იქიდან წავიყვანოთ — წავიყვანოთ ვაჭრები პირიქით, არადა ახალგაზრდის რაიონში, განსაკუთრებით სხვა რაიონებისგან, ქართველების სტატუსი უნდა არადა იქნებოდეს. იმ ნორმალური და ათასობით უკეთესი პირობები, ვიდრე ბაღის რაიონში. მიუხედავად ამისა, ჩვენ ვინცა ახალგაზრდისგან განსაკუთრებით მოსახლეობა. ხოლო ამათ, ვინც იმ ცხოვრობს და ცდილობს დარჩეს, მოვალეობა ვაქვს და ათასწიერი პრობლემა ვაქვს.

— აფხაზების უსაპორტოებას ვაღიარებ, რომელიც შედეგად მოხდის საპატიო და იმავდროულად გასაკეთებელი ოსურ პასპორტების დაკავშირებით. განვაცხადებ, რომ ეს უსაპორტოები არ არის საპატიოების პირადობის მოწოდება და მათზე გავაგრძელებ ყველა სოციალურ უპირატესობებს, მათ

შორის ვანდაცვის, განათლების და ა.შ. კუთხით. გარდა ამისა, მივიღებთ გადაწყვეტილებას, რომ „ყველას ყველაზე“ პრინციპით გავცვალოთ პატიმრებსა და ტყვეებს. ნუფა და ვიყვანდი ყველა პატიმრის არსებობას და შევხდით კომისიას, რომელიც ადაინაგებს და პატიმრებს მოგვალეობა არ დაუშვებდა. ეს პრაქტიკა მსოფლიოში მოქმედებს. ცხინვალში ვერ ვახორციელებთ იურის-

დებიან დასრულების შემდეგ? ყველაზე იოლია ყველაფერს უარყოფა. 20 წელია ამ სფეროში ვმუშაობ და ჩემი წინააღმდეგობის მიუხედავად მიტოვებული სავაჭრო ფაქტორები არაა. სავაჭრო ფაქტორები არაა, უფრო და უფრო ვეფლებოდათ საკუთარ ქაბოგში. კეთილი ვინაობით და ჩვენ თავს ვკითხვით, სხვა რა შედეგები გავაკეთებთ? და ვუთხრებთ, ზაქარაივილი რაგონი და მიუღე-

ვითა თვალში გავხილოთ და იმედი მივხვდეთ, რაშია საქმი.

— ბატონო პაატა, თქვენი საუბრიდან გამომდინარე ჩანს, რომ ოკუპირებული ტერიტორიების შესახებ სახელმწიფო სტრატეგია არ იწონება. როგორ ფიქრობთ, დოკუმენტი უნდა შეიცვალოს?

— რა თქმა უნდა. ამას თავიდანვე ვამბობდი. მინდა აღვნიშნო, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ ამ სტრატეგიის შე-

ნეგირა. რაც შეეხება უშუალოდ ტაქსის, ჩემი შენიშვნა მომხდარა პასუხისმგებლობის გადადანილება უკავშირდებოდა. დოკუმენტში საუბარია მსოფლიო რუსეთის პასუხისმგებლობაზე, რუსეთის აბრეწვაზე აფხაზეთისა და ცხინვალის მიმართ გავიწინა, რომ ისინი არ მიჩვენებენ თავს რუსეთის მსხვერპლად. აფხაზეთი და ოსეთი თავს მიჩვენებენ საქართველოს მსხვერპლად. შესაბამისად, მისი ვაჭრები, რომ დოკუმენტში ან სახარტველოს პასუხისმგებლობაზე გვითხვება, რომ ქართულ მხარესაც მოუვიდა შეცდომები, ან ვინმეს პასუხისმგებლობის შესახება ჩაგვიტყუა და გვითხვება, რომ ქართულ მხარესაც მოუვიდა შეცდომები, ან ვინმეს პასუხისმგებლობის შესახება ჩაგვიტყუა და გვითხვება, რომ ქართულ მხარესაც მოუვიდა შეცდომები, ან ვინმეს პასუხისმგებლობის შესახება ჩაგვიტყუა და გვითხვება, რომ ქართულ მხარესაც მოუვიდა შეცდომები...

— ანუ, თქვენი აზრით, დოკუმენტის დასწრე ვიქტორი კი ნაადრევია იქამდე, ვიდრე საქართველოს ხელისუფლება რუსეთთან კონფლიქტის გარდა აფხაზეთსა და ცხინვალთან კონფლიქტსაც არ აღიარებს?

— რა თქმა უნდა. მცდარი მიდგომაა, რომ ვამბობთ, რომ კონფლიქტი მხოლოდ მოსკოვთან გვაქვს. ასეთი დამოკიდებულება ჩვენ წინააღმდეგ მოქმედებს.

— ის, რაც 2008 წლის აგვისტოში სამხრეთ ოსეთში მივიღეთ, უაღრესად დიდ შეცდომებზე გვაქვს უფრო ვიქტორი შედეგები იყო, რამაც რუსეთს საშუალება მისცა, კოლონის ხეობაზე დაეკავებინა, „გასულიყო“, ორივე რაიონში დაემოქმედებინა სახელმწიფო ენა და ილიარაინა, მათთან საერთაშორისო ხელშეკრულება გააფორმებინა და ამ შეთანხმებების საფუძველზე იმ თავისი პარტი შეიქმნა.

— საქართველოს ხელისუფლების ავანტიურისტულმა და ვოლუნტარისტულმა პოლიტიკამ შექმნა ახალი კონფლიქტი — ესაა თვალის მიწის ტერიტორიის კონფლიქტი. მართალია, ქართულ მხარეს ეს არ უნდოდა, მაგრამ, სამაგიეროდ, რუსეთს უნდოდა და გამოვიდა ისე, როგორც მას ჰქონდა ჩაფიქრებული. რუსეთმა შევტოვა, მხარე ამდენი მოგვატყუა...

ესაუბრა ლელა კალაშნიკი

პაატა ზაქარაივილი: ჩვენ მხოლოდ ვლასარაკობთ, რუსეთი კი ჩვენს ტერიტორიებს ითვისებს!

დოქტორს და აქედან გამომდინარე, ჯობს სულ სხვა ფორმებით ვხართოთ ადაინაგების პედი და კუმიანიტარული საკითხები, რომლებიც დააბრუნებულა და აქედან აყვანას უშვებთ.

— ერთი სიტყვით, იმდენი რაიონს ვაკეთებთ შეიქმნა, ჩამოთვლაც კი შორს წავიყვანს, თუმცა საქართველო არაფერს აკეთებს.

— თქვენ აფხაზური პასპორტების ლეგიტიმაცია ახსენეთ. ნიშნავს თუ არა ეს სეპარატისტული რეგიონის დამოუკიდებლობის გარკვეული ფორმით აღიარებას და ხომ არ მოქმედებს ამას პროტესტი ქართულ საზოგადოებაში?

— რაღაც ნაბიჯები უნდა გადაიდგას და ეს უაქტივი, საზოგადოებისთვის კი ან ნაბიჯების აუცილებლობის ახსნაა საჭირო. იმდენი, არაფერს დათმობა არ გვინდა და ისე გვსურს მივიღოთ აფხაზეთი და სახმარო ოსეთი? 20 წელი გავიდა და ამ 20 წელზე ცოტა დაუვიწყრდეთ. ვინც ალფოთობდა, მან ეს 20 წელი გაინახნოს — რა ნაბიჯები გადაიდგას საომარი მოქმე-

ბელია, მაგრამ შენ რას სთავაზობ შენს სახელმწიფოს? ამ არ გავიგია არანაირი წინააღმდეგობა, გარდა იმისა, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა უნდა მოხდეს და დავინიშნავთ უნდა დაზარალებულ, მაგრამ სადა ტერიტორიული მთლიანობა და სადა არიან დავინიშნავთ?

— დავინიშნავთ დაზარალებულ მხოლოდ და მხოლოდ კონფლიქტის პოლიტიკურ დონეზე მოგვარების შემდეგ. სამწუხაროდ, დრომდის აფხაზეთიდან დავინიშნავთ ნაწილი უკვე ხანშიშველი, ჯობი კი გარდაცვლილია. მათი შვილები და შვილიშვილები არაა აფხაზეთში, არამედ სხვა რაიონებში იხადებიან. ხდება მათი ინტეგრაცია დაწარმენა საქართველოსთან. გავიდა მათგანი უკვე ალბანია სოხუმში, არამედ თბილისში, ზუგდიდში ან ქუთაისში. შესაბამისად, რაც უფრო დრო გავაძინებ, მით უფრო მცირდება იმ ხალხის რაოდენობა, რომელთაც შეიქმნა დაზარალების ურვილი ჰქონდა. ამიტომ, დროა,

მუშავებში მივჩაგრეთ, მაგრამ როგორც ვატყობ, მხოლოდ იმიტომ, რომ შედეგად ეთქვა „დოკუმენტის შედგენაში მოქმედებაც მოხდინებოდა“.

— სამწუხაროდ, კომისიას არც ჩემი და არც ჩემი კოლეგების მოსაზრებები არ გაუთვალისწინებია. სტრატეგია თანდათანვე მკვდრად დარჩენილი იყო, რადგან მსხვილად უფრო ვიქტორი აუკარად ვერ იმუშავებდა. პირველ ყოვლისა, ეს ეხება დოკუმენტის სათაურს: „სტრატეგია ოკუპირებული ტერიტორიების შესახებ“. ჩვენ უკვე გვაქვს კანონი ოკუპირებული ტერიტორიების შესახებ, რომელიც განსაზღვრავს, რომ საქართველოს ტერიტორიები ოკუპირებულია. კანონი ნებისმიერ სტრატეგიაზე ანაღვლა დგას, ამიტომაც დოკუმენტში, რომელსაც აფხაზეთს და ოსეთს ვთავაზობდით, აღარ იყო საჭირო სიტყვა „ოკუპირებული“ (ცხვირში უნდა გუბავრებო, რაც არ უნდა კარგი შენაარსი ჰქონოდა ამ სტრატეგიას, სახელწოდებებიდან გამომდინარე, ის მათთვის მიუღებელი იქ-

ცნობილია

გენოციდი მდებრივის თვალყურით

სანამ ქუთაისში გადავიდოდნენ, საქართველოს პარლამენტარები საზაფხულო არდადეგებზე წავიდნენ. ქვეყნისა და ხალხის სამსახურში დატოვებული და ხალხისგან რჩეულებს, დასვენება სჭირდებათ; ჰოდა, სანამ ისვენებენ, მე, როგორც რიგით ამომრჩეველს, ხომ მაქვს უფლება დეპუტატთა ნაღვანზე გონების თვალის გადავლები, იმ ნაღვანზე, რამაც ისინი დატოვა თუ გადატოვა თვალის გადავლების მერე, — რომელიმე მომენტის გახსენებისა.

ერთ-ერთი ასეთი მომენტი, ჩემი ფიქრით, იყო მორბიტი არცთუ გონივრული ნაბიჯის გადადგმა საქართველოს პარლამენტისგან, როცა მან აღიარა თუ ცნო რუსეთის მხრიდან ჩერქეზთა გენოციდის ფაქტი 19-საუკუნეში.

— რა ლარი და ხაზი უნდა, გენოციდი, ჩერქეზებისა იქნება, ებრაელებისა, სომხეთს თუ სხვათს, სამწუხარო, ტრაგიკული ავადია და ასეთი შეთქმულებები მორალური თანადგომის რატიმ უნდა იყოს საპარლამენტო! სანამ ის არის, რომ პირდაპირ ჩემთვის სრულიად ნათელია: ქართულმა პარლამენტმა ეს მოიმოქმედა არა ჩერქეზი ხალხის გამორჩეული სიჭკარულით ან მისი სიჭკარითი პარლამენტით, არამედ რუსეთის ჯინჯი, განსახლებულად, განაღვიანებულად, პარლამენტმა ეს გააკეთა

მართველი პარტიის რუსი იდეოლოგების პარლამენტით, ან სულაც პირველი კაცის მორბიტი ხეობით; თორავა არაერთ პარლამენტარსა თუ ნაღვანებთან სახელმწიფო იდეოლოგის საკუთარი ქართველი ხალხი არ უშვებარს და სხვა ხალხი რატიმ უნდა უშვებარდეს, ნეტივიტი..

— მსხვერპლს, მათზე ბელაქარანიდან იკვებინდნენ კიდეც — „საგენოციდო“ წინააღმდეგობა დაუშტატებდა ერთხელ და უშირეს მხარით; კიდეც, საქართველო პირველი ქვეყანაა, ვინც ებ გენოციდი ოფიციალურ დონეზე აღიარა! ამ დროს ებ სატრაპაქო კი არა, მანსახილველი, დასაფიქრებელი, საფრთხილო უნდა გახდარიყო უნდა წამოგდარიყო რომელიმე წინააღმდეგობა, სადა განსჯელი კანქის-მხრელი და ეთქვა: — ხალხო, რატიმ ვიქტორი უნდა ამ საკითხის გადაწყვეტას, როცა ქვეყანაში ახდენი რამ გვაქვს თავში სავი, მოსაგვარებელი, მისახიდი; რა სხვისა და რა მე-19 საუკუნისა გვიგენოციდი და, როცა აფხაზეთსა და საზოგადოებისთვის (ებრეთი ნუფა) უნდა თუ „ინტერეთ“ ნუფა უნდა, ამათ, ახლახანს, ქართველებს მოგვიწყვს გენოციდი; მერე კიდეც, რა ეხება გვიდნა ასეთი პირველობა, თუ მთელი საუკუნის განმავლობაში არც ერთი სახელმწიფო არ განაჩენი ჩერქეზთა გენოციდის ცნობის სურვი-

ლი, ჩვენ ვინც ტიპი-ტომარა ვართ, ვის ვუბრუნებთ კოჭს და ვუპირებთ ფრაქციო...

— ანდა რამ კანდა, უარს უბრუნებთ ოკუპანტ რუსებს, რის და ვის იმდენ ხარო, ახალი ვა-ვოქსის „დიდგორისა“? დიდგორს ხომ და-ვით ალბანებელი სჭირდება და გყავთ მან? ეს გაქვებთ, მოსტარუნა პრაქტიკაში ხომ არ გავაულებთ მართლად ალბანებელი?..

— ოკუპანტ რუსეთში რომ ასეთსაგონით ქართველი სახლს და ცხოვრობს, ანდა ჩვენი თანამემამულე და ანდა ჩვენი მხარე მართალია, იმათ ვაღვარა ფიქრობთ? თუ იმათთვისაც გინდათ გენოციდი, „ჩაწყობა“?

— თქვე პრაქტიკაში ვიქტორი, ოკუპანტ რუსეთს რომ გაიძინებ — რას მიხილეთ, რას მიხილეთ ოკუპანტებს ანდა ჩემი ქართველი, ძალით ტერიტორიების წართმევა არ აკარებთ და ნებისმიერ შემთხვევაში ანდა ჩვენი თანამემამულე სასიცოცხლო-სტრატეგიული ოჯახი? რამდენჯერ უნდა ვიქტორი, „სრ“-ის ფურცლებიდან — „ამ ვარინატი“ (ამ პრეტენსი ალბარ არიან ოკუპანტები? თუ „ოკუპანტურ“ რუსებსა და დოლარებს სუნი არ უღიან?..

— დათასი არ იყო (თუთაშხიანი — ფიქრი სჭირია ანა. მ ვიქტორ და თქვენც დაფიქრდით...

რამაზ გორგაძე

ინფორმაცია

მოცვის პლანტაციის მოვლა

მოცვის კომპანია „სუბტროპიკ ფრუქტი“ მოცვის მოყვანას დაიწყო. აჭარის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ინფორმაციით, „სუბტროპიკ ფრუქტი“ სოფელ ცეცხლაში 20 ჰა ფართობზე დაგეგმილი აქვს მოცვის სამრეწველო პლანტაციის გაშენება.

ამ შემთხვევაში მოცვის მოყვანის დასრულებულია კომპანიის მიერ უკვე შეყვანილია სხვადასხვა სახეობის 60 ათასი ძირი კულტურული მოცვის ნერგები. პლანტაციის გაშენება სექტემბრის ბოლოს დაიწყება.

XX-XXI-XXII

საქართველოს ტურიზმი: ხედი მსგავსებით

მიუხედავად იმისა, რომ ტურიზმის განვითარება საქართველოს მთავრობის მიერ ეკონომიკური წინსვლის ერთ-ერთ პრიორიტეტულ მიმართულებად დასახული, რასაც პრაქტიკული შედეგებიც მოწმობს (მაგალითად, ის, რომ სადღესღამეო ტურისტული უკვე დაახლოებით მილიონნახევარი ტურისტი ეწვია, სეზონის ბოლომდე კი მათი რიცხვის გაორმაგებას ელიან), ქვეყნის ტურისტული პოტენციალი ჯერჯერობით ძალიან მცირედაა გამოყენებული. ამდენად საჭიროა ამ მიმართულებით მუშაობის ყოველმხრივ გააქტიურება, მონიხვევით საერთაშორისო გამოცდილების გაზიარება, სათანადო ინფრასტრუქტურის განვითარებაზე ზრუნვა და გარე თუ შიდა აუთენტიკური რესურსების გამოყენება. სწორედ ამ გზას ადგას ამჟამად საქართველოს ტურიზმის ეროვნული სააგენტო, რომლის დეველოპმენტი ცოტა ხნის წინათ მადრიდიდან დაბრუნდა, სადაც გაეროს მსოფლიო ტურიზმის ორგანიზაციის სათაო ოფისში მის თავკაცთან ტალეზ რიფაისთან, სხვა ხელმძღვანელებთან და ექსპერტებთან საქმიანი შეხვედრები გაიმართა. ესპანეთში საქართველოს დეველოპმენტის ვიზიტის მიზანი ტურიზმის საერთაშორისო ორგანიზაციისაგან ტექნიკური დახმარების მიღების შესაძლებლობისა და მომავალი თანამშრომლობის პერსპექტივების განხილვა იყო.

ესპანური შეხვედრების შედეგები, საქართველოში ტურიზმის ძლიერი და სუსტი მხარეები, ზოგიერთი სხვა საჭირობოროტო საკითხი – თუმცა არასრული ჩამონათვალია, რომელთა შესახებ ტურიზმის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარის მოადგილეს ბიძა ზნაძემ ვესაუბრეთ.

– ასოციაციის ტურიზმის ორგანიზაციის საქართველო სახრამთა კავკასიაში პრიორიტეტული ძეგლებია. შარხან მასთან ხელი მოკიდებთ „სახრამთა კავკასიის ტურიზმის ინიციატივის“ პრეზენტაციის შედეგად, ასევე საერთაშორისო ტურიზმული ბაზრის მიზნით პოპულარიზაციის ხელშეწყობა, – თქვა პატარა ბიძა ზნაძემ. – სააგენტოს არის, რომ სახრამთა კავკასიაში, ზოგადად, მინავალი უკონკრეტული მხარეა, ამდენად ამ ერთობლივი ტურიზმული პროექტის

შედეგად კლინიკური მდგომარეობა ენიჭება. ასოციაციის ტურიზმის მსგავსებას აზრით, საქართველოს ამ ვითარებაში სტრატეგიულად დიდ როლს ითვალისწინებენ რეგიონული მნიშვნელობის ტურიზმის განვითარებასთან დაკავშირებით. ესპანეთში ტურიზმის განვითარების მიზანმიმართული პროექტის განხილვისას, რომელიც გადამწყვეტი როლი უნდა ითვლებოდეს, გარდა ამ უპირატესი მნიშვნელობის საკითხისა, საქართველოს დეველოპმენტის განხილვისას, საქართველოში ტურიზმის ძლიერი და სუსტი მხარეები, ზოგიერთი სხვა საჭირობოროტო საკითხი – თუმცა არასრული ჩამონათვალია, რომელთა შესახებ ტურიზმის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარის მოადგილეს ბიძა ზნაძემ ვესაუბრეთ.

ტურიზმული ორგანიზაციის ევროპის 54-ე რეგიონული ფორუმის ჩასატარებლად საქართველოს კანდიდატურა განვიხილეთ, – აღნიშნა პატარა ბიძა ზნაძემ.

მოლაპარაკებათა მსაგამი მნიშვნელოვანი თემა იყო ევროპის რეგიონული „მსგავსება ტურიზმი“, რომელსაც ექსპერტები ზრუნვადაც ასოციაციის ტურიზმის განვითარებას უკავშირებენ, რომლის დროს ტურიზმის განვითარებასთან დაკავშირებული მსგავსებებიც უნდა იქნებოდეს. მოლაპარაკებათა მსაგამი მნიშვნელოვანი თემა იყო ევროპის რეგიონული „მსგავსება ტურიზმი“, რომელსაც ექსპერტები ზრუნვადაც ასოციაციის ტურიზმის განვითარებას უკავშირებენ, რომლის დროს ტურიზმის განვითარებასთან დაკავშირებული მსგავსებებიც უნდა იქნებოდეს.

ტურიზმის განვითარების მსაგამი მნიშვნელოვანი თემა იყო ევროპის რეგიონული „მსგავსება ტურიზმი“, რომელსაც ექსპერტები ზრუნვადაც ასოციაციის ტურიზმის განვითარებას უკავშირებენ, რომლის დროს ტურიზმის განვითარებასთან დაკავშირებული მსგავსებებიც უნდა იქნებოდეს.

ავით მილიონნახევარი ტურისტი შემოვიდა, წლის დასაწყისში კი მათი რიცხვი გაორმაგდა. ამასთან დაკავშირებით, ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა ვერა შოკიაძემ მთავრობის კომისიის სხდომაზე განაცხადა, რომ ტურისტების რაოდენობის ზრდასთან დაკავშირებით, რომელიც მოსდევს აზერბაიჯანის, სომხეთის, რუსეთის და უკრაინის მიერ ტურიზმის განვითარების დახმარების მიზნით.

იხ. 9 გვ.

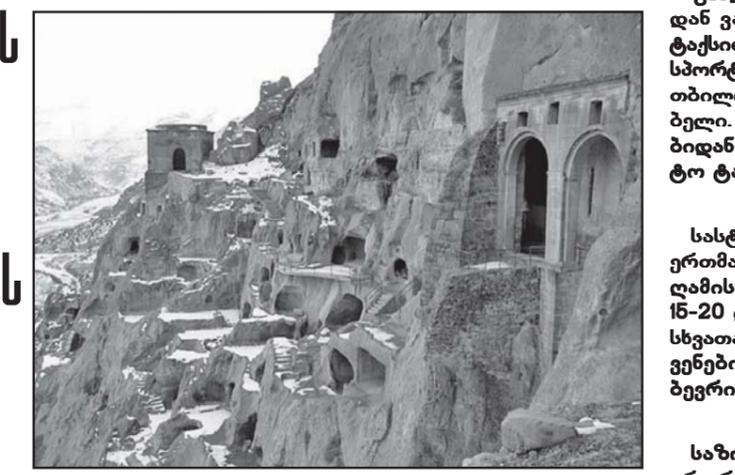
„დაბა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა...“ – ამ სათაურით მოამზადა რუსულმა გამოცემა „რუსსკი რეპორტიორი“ ყურნალის სტამბა რეპორტაჟი ვარძიის შესახებ.

„ეს პატარა დაბა, რომლის მანქანით შემორბენა ხუთ წუთში შეიძლება. დაბის შემდეგ მანქანით სვლა მხოლოდ თურქეთის საზღვრამდე შესაძლებელი, მანძილი რამდენიმე კილომეტრია. მდინარე მტკვრის ნაპირზე მდებარე გზატკეცილის გასწვრივ ჩამწკრივებული ერთსართულიანი სახლები, რომელთაც ირგვლივ ეზოები აკრავთ. მდინარის მეორე ნაპირზე, ციცაბო კლდეზე მოჩანს ხვრელები, რომლებიც ფუტკრის სკებს ჰგავს – ეს უძველესი ვარძიის მღვიმის კომპლექსია. კლდეში მღვიმეების ქალაქი მე-12 საუკუნეში მეფე გიორგი მესამემ დააფუძნა. მისი სახელწოდება, ლეგენდის თანახმად, მეფის მცირეწლოვან ქალიშვილს, თამარს უკავშირდება. იმავე ლეგენდის თანახმად, პატარა გოგონა თამარი ამ მღვიმეებში თავის ბიძასთან დამალობანას თანაშობდა. როცა ბიძა ძებნისაგან დაიღვინდა, მაშინ პატარა თამარი სამალავიდან გამოტყუვდა სიტყვებით – „აქ ვარ, ბიძა“, – წერს რუსი ჟურნალისტი და კომპლექსის აღწერას განაგრძობს:

თავიდან ვარძია მონასტრისა და ციხესიმაგრის ფუნქციას ასრულებდა. მდინარემდე მხოლოდ კლდეში გამოკვეთილი სამი გზა იყო. ამ გზების საშუალებით შეეძლო ქართველ მომხრეებს ვინც სეობაში, მტრისთვის მოულოდნელად გამოჩენა. მაგრამ, 1283 წლის მიწისძვრამ კლდის დიდი ნაწილი ჩამოანგრია და მსოფლიოს „მღვიმეების ქალაქის“ ნახვის საშუალება მისცა. დღეს ეს კომპლექსი სხვადასხვა დონეზე რამდენიმე ასეულ შენობას მოიცავს, რომლებიც ერთმანეთთან მთის გადასასვლელებით არიან დაკავშირებული. კომპლექსის მარგალიტის წარმოადგენს კლდეში გამოკვეთილი ღვთისმშობლის მიძინების ტაძარი. მიუხედავად იმისა, რომ ვარძია მე-14 საუკუნეში ჯერ ირანელებმა, ხოლო შემდეგ თურქებმა დაიპყრეს, ტაძარში დამპყრობლების მიერ გაჩენილ ხანძრებს გადაურჩენენ მე-12 საუკუნის ფრესკები.

დაბა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა, სადაც თამარ მეფე დაიბადა...

ანუ ვარძიის რეპორტიორი რუსულად რუსებისთვის და არა პარკი...

„მღვიმის შესასვლელთან ვხვდები მუზეუმ-ნაკრძალ „ვარძიის“ დირექტორს. – ვლადიმერ სემიონის ძე – მეცნობა იგი და ხელად იწყებს იმაზე კითხვების დასმას, თუ როგორი ცხოვრება რუსეთში და პარალელურად რუსი ტურისტების ნაკრძალს მსაყვედურობს. საბჭოთა პერიოდში ვარძიაზე გადმოვიდა რამდენიმე ტურისტული მარშრუტი. ახლა ვარძიას ექსკურსიით ძირითადად სკოლის მოსწავლეები სტუმრობენ. მოკლედ, ვლადიმერ სემიონის ძე არა მხოლოდ საბჭოთა წარსულზე ნოსტალგიით ცხოვრობს. იგი, როგორც ვლადიმერ სემიონის ძე, შეუძლია ავითარებს ადგილობრივ ტურიზმს. სულ ახლახან ინგლისურ ენაზე გამოცემა სამცხე-ჯავახეთის რუკა და განმარტება. მანამდე დაბაში სტუმრის სახლი მოაწყო. დირექტორმა დამარწმუნა, დაბაში დაგროვილიყავი და დამპირდა, რომ დილით სამარშრუტო ტაქ-

სი ქიშკართან დამელოდებოდა. სხვათა შორის, მან დანაპირზე შეასრულა, – წერს ჟურნალისტი პაველ ჩუკაბეი და განაგრძობს: მოგვიანებით, მე კიდევ ერთხელ შევეჯახე ლეგენდარულ ქართულ სტუმართმოყვარეობას. ვერ ვიპოვე გადასასვლელი ვერც ვარძიაში და, როგორ გამეგო გზა, ადგილობრივ კამპანიასთან ვიკითხე, რომლებიც მდინარესთან ქვიფობდნენ. ერთ წამში მე უკვე ხელში ღვინით სავსე ქიქა მეჭირა, ადგილობრივებმა გზა მხოლოდ მას შემდეგ მიმასწავლეს, რაც ქიქა გამოვცალე.“

მღვიმეების შესასვლელის გარდა, ვარძიაში გოგირდის წყალში ბანაობით შეგიძლიათ გაერთოთ. ბეტონის აბაზანა, რომელიც პატარა აუზს ჰგავს, უსახურ ბელეშია განთავსებული, რომელიც დაბის ბოლოში მდებარეობს. აუზი მიწიანად ამოვადილი

წყლით, რეზინის მილის საშუალებით ივსება. ნახევარსაათიანი სეანსი არც ისე ძვირი ღირს – სამი კაცისას ათ ლარს გადაიხდით? თან ბელის გასაღების მფლობელს შეუძლია, სახლამდე მიგიყვანოს.

რუსი ჟურნალისტი კითხვებს რეპორტაჟს სთავაზობს:

როგორ მივიდეთ
უახლოესი დიდი ქალაქი ახალციხეა. აქედან ვარძიაში მოხვედრა სამარშრუტო ტაქსით სათანახევარში შეგიძლიათ. ტრანსპორტი დღეში რამდენიმე რეისს აკეთებს. თბილისიდან ახალციხეში დადის მატარებელი. საქართველოს სხვადასხვა ქალაქებიდან ახალციხეში მოხვედრა სამარშრუტო ტაქსით შეიძლება.

სად გაჩერდეთ
სასტუმრო და სტუმრის სახლი დაბაში ერთმანეთის გვერდგვერდ მდებარეობს. ღამის გათვლა ერთ კაცზე დაგიჯდებათ 15-20 ლარი (300-500 რუსული რუბლი). სხვათა შორის, ვარძიაში „ველურად დასვენებისათვის“ და კარგის გასაშლელად ბევრი საუკეთესო ადგილებია.

სად შამოთ
საზოგადოებრივი კვების ადგილები აქ არ არის, მაგრამ რესტორნის სამზარეულოს მიერ შემოთავაზებული საქმელი კარგია. თუ ადგილობრივებიდან ვინმეს გაეცნობით, აუცილებლად დაგპატიოებთ საუზმეზე, ანაც – ვახშამზე.

რა შეიძინოთ
აქ ბევრი სუვენირია. საუკეთესო შენაძინი იქნება სამცხე-ჯავახეთის რეგიონში ინგლისურენოვანი გზამკვლევი. მღვიმეში განლაგებულ ღვთისმშობლის მიძინების ტაძარში შეგიძლიათ საეკლესიო ნივთების შეძენა...

P. S. იხილეთ „რუსული რეპორტიორი“
ყურნალისტ პაველ ჩუკაბეის გამოკვეთილი წერილი და რჩევები ვარძიაში ჩამსვლელთათვის, სასარგებლო შედეგს გამოიღებს რუსი ტურისტებისთვის და ერთგვარი რეკლამაც იქნება ჩვენი ქვეყნისთვისაც.

© ჩვენი ბილითობა

ზომი ჩვენი თანამედროვე, ცხადია, უწინარესად ისევ თავისდა სავალალოდ, ვერც მოზილურ ტელეფონს იყენებს სრულყოფილად და ვერც, მით უმეტეს, კომპიუტერს, რაც დროის მაჩანჩალად ხდის და ძალიან გვირჩი რამის სწორ გავებაში უთუოდ ჩამოარჩენს. თუნდაც ჰიპერლიტერატურისა და ტექსტის ინტერაქტიულობის გავების თვალსაზრისით.

ეს აზრი არა მხოლოდ გამიჩნდა, არამედ კიდევ უფრო გამიღრმავდა სერბი მილორად პავიჩის (1929-2009) კითხვისას და ქართულად გადმოვთარგმნე.

„შვიდი მომავდინებელი ცოდვა“ პავიჩის ერთ-ერთი ბოლო ინტერაქტიული ტექსტია, რომელიც რამდენიმე ნოველისგან შედგება, მაგრამ მწერალს განუყოფელ რომანად მიაჩნია.

პავიჩის თავისი შეხედულება აქვს საერთოდ მწერლობაზე და, კერძოდ, რომანზე. უკეთუ ბოროტს სურდა, რომ თავის მკითხველთა პირველი ასეულის სახეები დაენახა, პავიჩი საკითხს სრულიად განსხვავებულად აყენებს: ხომ არ გვემუქრება საშიშროება, მკითხველთა უკანასკნელი ასეული – ან ძალიან პათეტიკურები რომ არ ვიყოთ – რომანის მკითხველთა უკანასკნელი ასეული დავიხვეთ? და საკუთარ თავსვე ვეკითხება, სად და როდის, ტექსტის რომელი მონაკვეთიდან იწყება რომანის კითხვა და სად და როდის მთავრდება? უნდა ჰქონდეს თუ არა რომანს დასასრული? და რა არის რომანის, ლიტერატურული ნაწარმოების დასასრული? ნუთუ აუცილებლად ერთადერთი უნდა იყოს ეს დასასრული? რამდენი ფინალი შეიძლება რომ ჰქონდეს რომანს, პიესას? მწერლის აზრით, არსებობს შექცევადი და შეუქცევადი ხელოვნება. თუ ხელოვნების ზოგიერთი სახეობა მაყურებელს საშუალებას აძლევს, რომ ის სხვადასხვა კუთხიდან დაინახოს, ისე შეცვალოს ჭერების წერტილი და პერსპექტივა, როგორც თავად სურს (მაგალითად, არქიტექტურის, ქანდაკების, ფერწერის ჭრებისას), რაც შექცევადი ხელოვნების დამახასიათებელია, სამაგიეროდ, შეუქცევადი ხელოვნების ისეთი სახეობები, როგორც მუსიკა ან ლიტერატურა, ცალმხრივი მოძრაობის გზას წაავსებს. ამ შემთხვევაში ყველაფერი დასაწყისიდან დასასრულისკენ მოძრაობს, დაბადებიდან სიკვდილისკენ. ამ მწერალმა, ანუ პავიჩმა, გადაწყვიტა, რომ ლიტერატურა, შეუქცევადი ხელოვნება, ექცია შექცევადად. ამიტომაც ჩემს წიგნებს არც დასასრული აქვთ და არც დასაწყისი, ამ სიტყვის კლასიკური გაგებით, წერს პავიჩი რომანის დასაწყისისა და დასასრულის თაობაზე.

და ვინც ამ უთუოდ გონიერი და ღონიერი მწერლის წიგნებს იცნობს, მერწმუნება, რომ ეს სულაც ლიტონი სიტყვები არ არის. აგრეთა დაწერილი პავიჩის ცნობილი რომანი – სიტყვარი „ხაზარული სიტყვისკონა“, რომანი-კროს-ვორდი „ჩაით დახატული პეიზაჟი“, რომანი-კლესიდრა „ქარის შიდა მხარე“, რომანი – ტაროს ბანქოთი მკითხაობის თავისებური სახელმძღვანელო „უკანასკნელი სიყვარული კონსტანტინოპოლში“ (მაგრამ რომანი წიგნის გვირგვინითაა მომავალს კი არ განჭვრეტს, არამედ მკითხველისას). ასე რომ პავიჩის რომანებს „რამდენიმე გასასვლელი აქვთ, რომლებიც დიდი მანძილით არიან ერთმანეთს დაშორებული“. ასეთი ხედვის წყალობით მწერლისთვის „აზრს კარგავს განსხვავება რომანსა და არქიტექტურულ შენობას შორის. ხოლო, რაც შეეხება იმ აზრს, რომ ხომ არ ახლოდება რომანის დასასრული, სად არის ის, რომანის დასასრული, წინ თუ უკვე წარსულში?“, მწერალი უფრო იმ აზრს ემხრობა, რომ „ჩვენ კითხვის ტრადიციული მანერის აღსასრულს მივუახლოვდით. ეს არის კითხვის ჩვეული ხერხების და არა რომანის კრიზისი. ეს რომანის, როგორც ცალმხრივი გზის, დასასრულია. რომანის გრაფიკული სახეც კრიზისის განიცდის, ანუ წიგნი კრიზისშია“. და ამ დროს „ჰიპერლიტერატურა

გვიჩვენებს, როგორ შეუძლია რომანს რამდენიმე მიმართულებით განვითარება, ისევე როგორც ცნობიერებას. ჰიპერლიტერატურა რომანს ინტერაქტიულად აქცევს“.

ძნელი სათქმელია, რა უფრო ადრე გაჩნდა: ელექტრონული ჰიპერტექსტი (ანუ ტექსტი, რომელიც მრავალნაირად და მრავალ მსხვილ და წვრილტოტიან ხეს წაავსებს) თუ პავიჩის ეგრეთ წოდებული არახაზობრივი პროზა, რომლის კითხვაც შეიძლება და საჭიროა ბოლოდან, შუადაც ანდა რამდენიმე თავის გადახტომით... აქვე ისიც უნდა ითქვას, რომ პავიჩმა თავისი რომანების ხსენებული იშვიათი ფორმები მაშინ შექმნა, როცა კომპიუტერი ჯერ კიდევ არ იყო ჩვენი ყოფის შეუცვლელი საგანი, როგორც, მაგალითად, სარეცხი მანქანა თუ ელექტროჩაიდანია...

როგორც თვითონ მწერალი ამბობს, იგი შეეცადა კითხვის ჩვეული მანერის შეცვლას და „გადმოეწერა მკითხველის როლი და პასუხისმგებლობა რომანის შექმნის პროცესისას“, რადგან „არ უნდა დაგვაფიქვდეს, რომ მსოფლიოში გაცილებით მეტი ნიჭიერი მკითხველია, ვიდრე ნიჭიერი მწერალი ან ლიტერატურის კრიტიკოსი“.

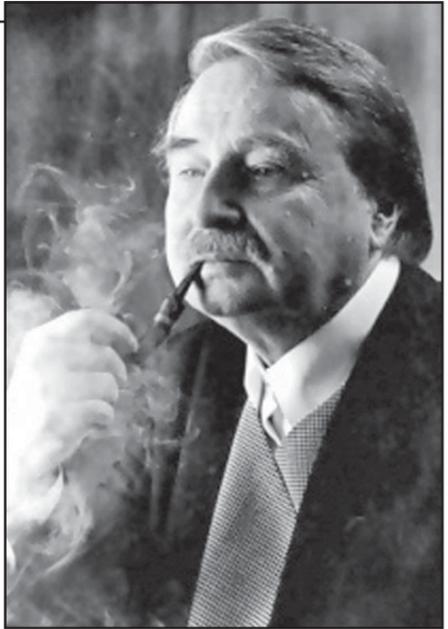
პავიჩის აზრით, რომანის შინაარსი ფორმის პროკრუსტეს სარეცელზე იყო მიჯაჭვული მთელი ორი ათასი წელიწადი და „ამას ბოლო მოეღო“. ყველა რომანს თავისი საკუთარი ფორმის არჩევის უფლება აქვს. „ყველა ამბავი თავის სხეულს უნდა ეძიებდეს და პოულობდეს... კომპიუტერები გვარწმუნებენ ამის შესაძლებლობაში“. მაგრამ იმ შემთხვევაში, თუ არ მოგვწონს კომპიუტერი, მწერალი გვიჩვენებს, ვნახოთ, რას გვასწავლის არქიტექტურა.

და რახან არქიტექტურა ცვლის ჩვენს ცხოვრებას, უკეთუ ლიტერატურას არქიტექტურულ ნაგებობად მივიჩნევთ, ცხადია, ლიტერატურასაც შეუძლია ჩვენი ცხოვრების შეცვლა, ხოლო რომანი, შესაძლოა, სახლი იყოს და დროებით მაინც შევივითარო...

დაახლოებით დროებით სახლად შევიძლია პავიჩის ერთ-ერთი ბოლო წიგნის – „შვიდი მომავდინებელი ცოდვის“ წარმოდგენა და თუ ამ წიგნამდე შექმნილ თხზულებათაგან, ლაპარაკია პავიჩის წინა რომანებზე, ერთი სიტყვარია, მეორე კროსვორდი, მესამე კლესიდრა (წყლის საათი), ხოლო მეოთხე ტაროს ბანქოთი მკითხაობის სახელმძღვანელო, ამ შვიდი დამოუკიდებელი ნოველისგან შედგენილ რომანს, რომელსაც ერთი საერთო ჯაღოსნური სარკვე აერთიანებს და ამთლიანებს, სახელდება სიზმარი მოუხდება.

„შვიდი მომავდინებელი ცოდვის“ ამბავს თავის სხეულად სიზმარი უპოვია, ოღონდ დამოუკიდებელი სიზმარი, რომლის „ძირზეც, როგორც რომ სუყოველი, სიზ-

მრის ძირზე თვით დმერთი განისვენებს“... ამასთანავე, ეს არის თავისებური ლიტერატურული თამაშის სამყარო. ერთ-ერთი კრიტიკოსის აზრით, მწერალი თამაშობს სიტყვებით, ნაირ-ნაირი ბედ-იბლით, ლიტერატურული პენსონაჟებით, მწერლებით, მხატვრებით, მუსიკოსებით. მეორე კრიტიკოსის თვალთახედვით, პავიჩი ამ წიგნშიც არახაზობრივი პროზის ოსტატია, როგორც და ერთგვარად დამამხვევლიც. მესამე კრიტიკოსისთვის პავიჩი მჩხიბავი და მაცდუნებელია, რომლის არც ერთი მომავდინებელი ცოდვა შიშს არა გვგვრის – თითოეული ცოდვა მწერლისთვის ახალი და ახალი იმპროვიზაციის თემაა. სიძვასაც, სასოწარკვეთილებასაც, ამპარტუნობასაც, ნაყროვანებასაც, სიხარბესაც, ავისმახსოვრობასაც და შურსაც მწერალი საკუთარი ზღაპრების შესაქმნელად იყენებს. იგივე კრიტიკოსი იმასაც გვიჩვენებს, მეგრად აჯობებს, თუ ამ წიგნს აღ-

ამბავი შვიდი მომავდინებელი ცოდვისა,

ანუ მილორად პავიჩის კიდევ ერთი გამოუტანელი სიზმარი

ვიქვამთ როგორც ტბორის ან გუმბის შავ წყალში ანარეკლს რასმე, ვთქვათ ძველ-თუძველეს ციხე-კოშკათა ანარეკლს, რომელ ციხე-კოშკათაც მწერალი ადამიანურ ამბავთა და კულტურათა ნამსხვრევთაგან აგებს. ამ ნამსხვრევთა კი არც ნემსკუთ და არც მადით არ უნდა დაეწყოს ჭერა, უბრალოდ უნდა ვუცქიროთ და მგერით დაეცემთ. შვიდსავე ცოდვას თავისი შვიდი წამალი აქვს უმანკოების, სასოების, სიმდაბლის, მარხულობის, სიყვარულის, მოწყალებისა და სიმშვიდის სახით, რაც უხილავად თან ახლავს მწერლის მთელ თხრობას, გამოუტანელი სიზმრის ჩარჩოებში მოქცეულს... მწერლის აზრით, სიზმრებში „თავმოყრილია სუყოველი ფარული აზრი, რომელთაც კი ცხადად გაუელვებთან შენს თავში და უმალ გაჩქარებულია, გაპარულან... მორჩა! ისინი ერთ ქედის ქვეშ, ერთ თავში აღარ მოეცევიან, აგრე უკვე ახალი აზრები აედევნენ ნაპირს, კამეჩების ნახისსავით ლოხი აზრები... ერთი სიტყვით, შვიდივე მომავდინებელი ცოდ-

ვა უფუთფუთებთ ადამიანებს თავში და თითოეული თავის უამს ელის... მაგრამ ზოგჯერ, თუმცა ძალიან იშვიათად სხვაგვარადაც ხდება. ანაზღველად უღრანიდან, როგორც რომ ჯალღონური მარტორქა, ტლუ და უცხოგვარი რამ აზრი გამოტყვევება, ერთს შეგხედავს და ეგრევე გიგულმაიწყევს, შენ კი ის მერმე მთელი ცხოვრება გახსოვს.

დიდაც ერთ-ერთი ასეთი აზრიდან დაგებად მოსხს სურათი „შვიდ მომავდინებელ ცოდვაზე“.

პავიჩის ეს წიგნი „მოსხის ამ აზრსა და იმის სურათს მისდევს კვალდაკვალ“. ამიტომ აქ უპრიანია ორიოდ სიტყვის თქმა მოსხზე (1460-1516), საოცარ ნიდერლანდელ ფერმწერზე, რომელმაც თავის სურათებში უცნაურად შეაზავა შუა საუკუნეების ფანტასტიკა, ფოლკლორი, ფილოსოფიური იგავი და სატირა. მოსხში, როგორც სიურეალიზმის წინამორბედში, ბევრი სალვადორ დალის „სათავსაც“ ხედავს.

კიდევ ერთი კრიტიკოსის მოსაზრების თანახმად, თუ მოსხის სურათებზე სულ ახალ და ახალ სიუჟეტებს, სიმბოლოებსა და სახეებს პოულობ, პავიჩის წიგნების გადაკითხვისას ბევრს ისეთ რასმე ნახულობ, რაც ადრე ფიქრადაც არ გაგივლია. ორივენი, მოსხიცა და პავიჩიც, თავისებურად ასახავენ მსოფლიო კულტურას. ამიტომ სულაც არ არის საკვირველი, რომ მწერალმა „შვიდ მომავდინებელი ცოდვაში“ მხატვარი თავის მთავარ თანამგზავრად და თითქმის თანაავტორად აქცია. მკითხველი „ცოდვის“ ფურცლებზე ხედება აგრეთვე „მსოფლიო კულტურის შემცველ“ შავალსაც, პუშკინსაც, საფოსაც, პავაროტისაც, ვერდისაც, ჯოისსაც და თვით ბერგმანსაც კი... ამ კრიტიკოსის მიზანია, რომ „შვიდი ცოდვა“ პავიჩის მეტაფორული აღსარებაა და, ამავე ავტორის სხვა წიგნებისგან განსხვავებით, გვაგონებს ვიომ აპოლინერის მოთხრობებს უწინარესად თავისი აპოლინერული თხრობის სიტყვით, სინტაქსითა და გრამატიკული კონსტრუქციებით. აპოლინერისა არ იყო, პავიჩიც სულ სხვადასხვა უნარში სცდის თავის თავს. „შვიდივე ცოდვათაგან“ ზოგი ერთიკული ნოველია, ზოგი ფანტასტიკური მოთხრობა, ზოგიც ესეი ანდა ზღაპარი. მარკვისის მსგავსად, თავისი ნაწარმოებებისთვის პავიჩიც რამდენიმე გარ-

რევიზიის ყოფა

გაუბედაობა, უიუბი, სიმსდალი...

შემთხვევითი ჩანახატი

უშუაგვრობა, ცხოვრების დაბალი დონე - სიღატაკი და სიღატაკი - ამის მიუხედავად...

ენუშიძის რა ჰქვია სხეული? მძღოლი - არ მახსოვს. შინ რა ჰქვია...

ამ რამდენიმე დღის წინათ ამაში კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი: თბილისის „ცენტრალი“...

მძღოლი - მერა. მერა იყო - შევხვდებოდა...

როგორ მიმდინარეობდა და მძღოლები გაუვირთი...

რა უფროსი ადამიანი პროფკავშირის შემთხვევაში...

მძღოლი - მერა ხმა ამოიღებოდა, რა დამეტი ბავიძე...

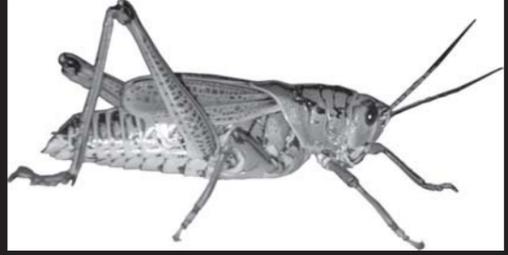
მძღოლი - არსად! იმერეთის მთიანეთში და იმ დავიძობათ...

მძღოლი - მანდ ერთი კვირა გუშაგვოდა, ყოფილი ფეხბურთელი - დაკოშვილი...

შემოსება

ზაფხულში ნებისმიერი თემა აქტუალურად კარგავს...

ინდვიდუალური ბრძოლა მარტოელ კალიებს, ანუ მოკალით იქვე...

არსებობენ მრავალი სახეობის მინი-ბრძოლა...

გადაფრენი, ანუ აზიური კალენი არიან. მათი ნაკვანი...

ინდვიდუალური ბრძოლა მარტოელ კალიებს, ანუ მოკალით იქვე...

მძღოლი - მერა ხმა ამოიღებოდა, რა დამეტი ბავიძე...

მძღოლი - მერა ხმა ამოიღებოდა, რა დამეტი ბავიძე...

მძღოლი - მერა ხმა ამოიღებოდა, რა დამეტი ბავიძე...

მძღოლი - მერა ხმა ამოიღებოდა, რა დამეტი ბავიძე...

ინფორმაცია

სანქარს 70 წლის მამაკაცი ემსხვერპლა

დედოფლისწყაროს რაიონის სოფელ ზემო მარხაანში...

დაშავებული კატასტროფის შედეგად ცენტრის ბრიგადამ...

მალალი საზოგადოება

პრინციესების აღლუმი

დიდი ბრიტანეთის ტახტის რიგით მეორე მემკვიდრის პრინცი უილიამის ქორწინებამ ქვეყნის მილდონტზე, ამჟამად პერცოგინია კემბრიჯზე, მსოფლიო საზოგადოებრიობის ყურადღების ცენტრში სხვადასხვა ქვეყნის სამეფო დინასტიის მემკვიდრე უფლისწულებისადმი მიაპყრო. ისე კი, როგორც ყველაზე ვიციტო, ტახტზე ასვლის უფლება როგორც უფლისწულ ვაჟებს, ისე უფლისწულ ქალიშვილებსაც აქვთ...

მაგალითად, ტაილანდის მეფის შვილიშვილი სირივა-ნაპარი პავპოვაში დიდ ბრიტანეთში ცხოვროვებს, მაგრამ მერე სამშობლოში დაბრუნდა. დღეს-დღეობით კი იგი არა მარტო ტახტის მემკვიდრე, არამედ ცნობილი მოდელიორიცაა. ეს სახე მან იაპონიაში შეისწავლა, სტაჟირება კი იტალიისა და საფრანგეთის მოდელის ცნობილ სხლეზში გაიწია.

ირანის კრონპრინცის 19 წლის ქალიშვილი ნურ ფაზლივი დანიბა და ბაიზარდა ამირის შვილებს უკმაყოფილო შტატებში, სადაც მისი ოჯახი ისლამური რევოლუციის შემდეგ განიჭა. უმალესი განათლება ქალიშვილმა მირიანდამ მიიღო, თუმცა მას შტატის ფარგლებს გარეთაც კარგად იცნობენ. ლამაზად დიდად უყვარს მაღალი საზოგადოების წევრები და მუდამ მოდური შურნალების გარეშე ამოვსებს.

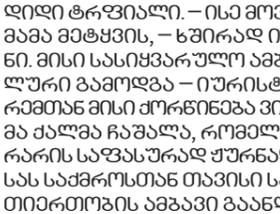

პრინცესა სინანიზო დლაბინი - სვაზილენდის მეფის ოცდამეორე-დან უფროსი შვილია. 23 წლის მემკვიდრე მსახიობობას იწყებს და კალიფორნიაში სწავლობს. იგი მინი-ჰვინს ატარებს, რითაც შოკს ჰკვირს თანამებრძოლებს. ურჩობის გამო პრინცესა ახლოვდება... როგორც კი უცხოეთში მისი მსახიობის 14 ცოლი ჰყავს,

ქალიშვილი კი მას მემკვიდრეობაში ადანა-შაულავს. - პოლიტიკაში მხოლოდ მამაკაცებისთვისაა ხელსაყრელი, ისა კი მისი ქვეყნის ბოროტებაა, - ამგვარ პრინციესა სინანიზო.

პრინციესის მამა-მეფის კარლ XVI გუსტავისა და დედოფალ სილვიას 29 წლის უმცროსი ქალიშვილი მაღლანი ტახტის მემკვიდრეებს შორის რიგით მესამეა. განათლებით იგი ხელმძღვანელის ცოდნა, არის ცხენოსნობის დიდი ტრფიალი. - ისა მოვიძებვი, როგორც მამა მემკვიდრე, - ხშირად იმეორებს მაღლანი. მისი სასიყვარულო ამგვარი ერთი ბანა-ლური გამოდგა - იურისტ იონას პირსტომის მისი ქორწინება ვინცა ხელმძღვანელმა ქალმა ჩაშალა, რომელმაც მინი რეინარის საფასურად უშრანის ტახტს პრინციესა საპროტესტო თავენი სასიყვარულო ურთიერთობის ამგვარი გაანდო.

პატრიისა იორკელი - პრინცი ედვინის უფროსი ქალიშვილი და დიდი ბრიტანეთის ტახტის რიგით მესამე მემკვიდრეა. 22 წლის ქალიშვილი ისტორიკოსა და დიპლომატის ნიკოლა პარკინსონის უნივერსიტეტში VIP-კლიენტობას ეძღვნება. პრინციესა ევგენია იორკელი - პატრიისის უფროსი და ტახტის რიგით მესამე მემკვიდრეა. 19 წლის ევგენია ჰუბანიტარულ მემკვიდრეა და ინგლისური ლიტერატურის დი-

ლალი ხუნდაძე

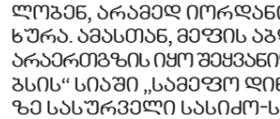

ლალი ხუნდაძე

დი ტრფიალია. იგი აქტიურად მისდევს ქველმოქმედებას, რისთვისაც „ჩაქისის“ საფასურით ვარსკვლავებს იწვევს.

იორდანიელი პრინციესა იმან პინტალ-ჰუსაინი კი მალალი საზოგადოების გართობის განყოფილებაშია. 28 წლის იმანა მართლმადიდებლის სამხედრო აკადემიაში არსებულ სკოლაში სწავლობდა, სადაც ტრადიციულად მთელი მსოფლიოს პრინციესები სწავლობდნენ, არამედ იორდანიის ჯარშიც იმან-სურა. ამასთან, მეფის აბდულა II ნახავარდა არაერთგვაროვანი მემკვიდრეა, „ჯორჯის“ სიამში, „სამეფო დინასტიის წევრებსა და სასურველი სასიძო-სახატარაშობი“.

24 წლის მონაკის პრინციესა შარლოტა კაზირაბი უშრანის ტახტის მემკვიდრეა. „სტილის ხატად“ აღიარეს. ეს არც არის ბასილი-რი - იგი ხომ ჰოლივუდელი ვარსკვლავის გრეის კელიის შვილიშვილია. ახლა იგი მამა ტახტის მემკვიდრეა რიგში, მიიღო ხელმძღვანელის დიპლომა, წარს მოდური შურნალებში. მან უარი უთხრა ახლოვლების მიერ შერჩეულ საქორს და ახლა გულის კარნახით აპირებს სატრფოს შერჩევას.

ლალი ხუნდაძე

ცნობის მოყვარულები

სად, ჩა, ჩოდის?

● ეგვიპტეში ახლახან ყოველგვარი ცენტრის გარეშე გამოვიდა „1001 ლამე“, რასაც აქამდე ვერც ერთი გამოცემული ვერ შეეძლო, რადგან ისინი შეიძლება დაედანაშაულებინათ ეროტიკის პროპაგანდაში. ადგილობრივი ხელისუფლების აზრით, წიგნი აღწერილი ბევრი სცენა გაუთვითცნობიერებელი ეგვიპტელებისთვის შედეგად აღმგზნებია.

● „საოჯახო მედიცინის ენციკლოპედიაში“ საწოლის წინ დაფენილ სველ ხალიჩას გვირგვინ მთავარეულების სამკურნალოდ. ● ყველასათვის ცნობილია მონარქიული დინასტიები, მაგრამ არსებობდა მეცნიერთა დინასტიებიც, რომელთაც თითქმის ისე მოიხსენიებენ, როგორც მეფეებს: იაკობ პირველი, იოჰან პირველი, დანიელ პირველი და ასეთი დინასტია არის ბერძნული.

● წლების განმავლობაში „მის მალაიზიის“ კონკურსანტები 160 დოკუმენტარული ფარმაცეუტული კონკურსზე შედეგად მოლიაგებულნი სამოსით გამოცხადდებოდნენ. ● 1995 წელს მიღებული ისლამური კანონით, თავი და ხელის მტყუნები გამოეყო ადამიანის სხეულის სხვა ნაწილებს იმ ნიშნით, რომ ქალს მხოლოდ თავისა და ხელის მტყუნების გამოჩენის უფლება აქვს დაუფარავად.

● აფრიკაში ადამიანებს ლეოპარდებს უკავშირებდნენ, სამხრეთ ამერიკაში - იაგუარებს, ჩრდილო ამერიკაში და ჩრდილო აზიაში - დათვებს, სამხრეთ და აღმოსავლეთ აზიაში - ვეფხვებს, ევროპაში - მგლებს, რადგანაც ადამიანი-მამკვიციები ზემოთ აღნიშნულ რაიონებში სწორედ ამ ცხოველებად გადაქცევიდნენ.

მოგვარად ტიტა კოპალიშვილი

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 299-62-77; 599 32-85-76.

ანაკლოტი

ატარა კლიენტის სადგურზე მორიგეს ეკითხება: - ვინ, თბილისის მატარებელი ჩამოვიდა? - არა. - არც მე-6 ვაგონი? ბარში კლიენტი კითხულობს: - ცხელი რა გაქვთ? სვანი ბარმენი პასუხობს: - ტაფა. გურული შვირის: - ვინ დაპარა 10 ლარი?! - მე დაპარა, მე რას მუშაობი, წაი და იძი. რა ჰქვია ხუთი გურულის საუზმის? - ლანჩ ხუთი. სვანს ეკითხებიან: - რა მოგივიდა? - პირადობის მომსახურება მომხარა. - ვოლტიაში იყავი? - არა, ნაღდად ვიცი იმით არ მოუხარავთ. ორი მდივანი გოგონას საპრინციესად.

- როგორ ფიქრობ, ჩვენს უფროსს მე ვუყვარვარ? - რა თქმა უნდა, შენ რატომ უნდა იყო განაჯალისი. შვილი მამას კარს უღებს: - მე, მამი, რომ იცოდა, დედას როგორ გაუყვირებდა, ერთი საათი ტელეფონზე გალაპარაკებდა. სვანს ჰკითხა: - რა აზრისა ხართ სულხან-საბა ორბელიანზე? სვანმა იფიქრა, იფიქრა და თქვა: - ერთი მამათი საივინო დედაცაო... მისთვის ლატარიაში დიდი ფული მიიღო, შინ რომ დაბრუნდა, მეზობლებმა უთხრეს: - ცუდი ამგვარი უნდა გითხრათ, მისი, შენი სიღებრი გარდაიცვალა. გახარებულმა მისთვის შესძახა: - იღბალიც ახას ჰქვია! ცოლ-ქმარი სერიულს უყვარს. ცოლი ქმარს ეუბნება: - ნაღდად როგორ უყვარს იმ კაცს ის ძალი? - შენ იცი ამ კაცს რაღვინს უხდინან არ როდისათვის? - პასუხობს კაცი.

კადრი

ავტორთა სახურავი... რედაქციის მიერ შეუქვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA 8. ანკლავიანი (მთლიანი პერმისიონის) ძ. 19 ინტელექტი 66434 გამომცემლობა: შპს „თანადგობა“-ი გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამოცემული (დავით აღმაშენებლის 150. ტ. 599 79-76-79) შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება „კოლორი“ (რკინიგზის ჩინი, № 20) რედაქტორის მაგიერ სპარტაკ ძოკულია 299-62-77; 599 36-00-35 მთავარი რედაქტორი ალექს ახლანიშვილი პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16; რუსლან რუსნი 599 17-21-21; პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაძე 514 33-33-24